

gjort en Forøgelse i de faste Underofficerers Antal; men da Afdelingerne ikke engang nu vilde have været istand til at faa Afgangen i det nuværende Underofficerskorps erstattet paa en tilfredstillende Maade, hvis de ikke havde faaet Tilgang fra Glevskolen, er det indlysende, at det saameget mindre vil blive Tilfældet, naar det bliver udvidet i det foreslaaede Omfang.

Hærlovens Bestemmelser om Glevskolen ere i alt Væsentligt bevaret uforandrede; kun har man i nærværende Forslag udeladt, at Gleverne have Ophold, Beklædning og Undervisning frit ved Skolen, men indført en tilsvarende Bestemmelse i Forslaget til Lønningsloven, hvor den snarere har sin Plads. De øvrige forandrede Bestemmelser ere kun en Folge af, hvad der andetsteds er foreslaaet; naar de Glevner, der opnaa at blive Befalingsmænd, saaledes efter Lovforslaget ikke kunne forlange at hjemsendes, førend de have tjent 3 Aar som Befalingsmænd, istedetfor at Hærloven kun fassætter 2 Aar, da paalægges der dem i Virkeligheden ikke derved nogen længere Tjenesteplicht, idet det kan forudsættes, at de i Reglen strax efter Afslutningen af den første Uddannelsesetid, altsaa omtrent 1 Aar tidligere end nu, udnævnes til Korporaler.

Bestemmelserne om Korporalskolerne ere bortfaldne i nærværende Forslag, idet disse Skoler forudsættes forenede med de ved Regimenterne oprettede Underkorporalskoler. Sergentskolerne, som saaledes ville blive Hærens eneste Skoler for Underofficerer, ere foreslaaet benævnte Underofficerskoler, men iøvrigt bevarede i samme Antal som hidtil ved alle Baaben undtagen ved Artilleriet, hvor der er foreslaaet 2 Skoler, nemlig 1 for Felt- og 1 for Fæstningsartilleriregimentet; desuden vil om fornødent dertil endnu kunne komme 1 Skole for Trænecorpsen. Det har været overvejet, om man ikke i Lighed med, hvad der forudsættes med Hensyn til hele Artilleriets værnepligtige Befalingspersonale, burde udsondre Felt- og Fæstningsartilleriets faste Underofficerskorps fra hinanden for at kunne forlorte den meget lange Tid, som nu medgaar, forinden dette Baabens Underofficerer ere fuldstændigt ud-

dannede, og dog samtidig at give dem en fyldigere Uddannelse i de særlige Sag. Man har dog ikke troet at kunne opgive de store Fordele ved at have et for hele Artilleriet fælles Underofficerskorps; hele Udrustningen med Befalingsmænd er saa svag, og der er navnlig en saa fuldstændig Mangel paa enhver Reserve til at erstatte Afgang i Krigen, at det maa være en nødvendig Forudsætning, at Felt- og Fæstningsartilleriets faste Rammer gjenfaldig kunne tjene som Reserve for hinanden, eftersom Krigens Gang fordrer det; Artilleriets faste Underofficerer forudsættes derfor at skulle gennemgaa begge Baabnets Underofficerskoler.

I det foregaaende er det allerede fremhævet, hvorfor det har været nødvendigt at forlorte Sekondlieutenanternes Uddannelsesetid, og hvorledes man i Hovedtrækkene har tænkt sig dette gennemført. Umiddelbart efter Afslutningen af den første Uddannelsesetid skulle de Menige, der findes egnede til Officerer, og der enten som Frivillige eller ifølge Lodtrækning forblive til Tjeneste, udtages til Sekondlieutenants elever for derefter strax at indtræde i Baabnernes Officersaspirantskoler, hvor Undervisningen tænkes at være i omtrent samme Tid som i Officerkolens nuværende yngste Klasse. Denne Forandring vil dog kun kunne gennemføres, naar man sikker sig, at Sekondlieutenants eleverne staa paa et større Udviklingstrin end det, der hidtil er forudsat; ifølge den nuværende Ordning kunde der være Tid til først i Korporalskolen og senere i Officerskolens yngste Klasse at bibringe dem endel almindelige Kundskaber, og Fordringerne til deres foregaaende Udvikling kunde indskrænkes derefter; men skal Uddannelsesetiden kunne forlortes med 1 Aar, maa Undervisningen indskrænkes til de rent militære Sag, og Glevnerne maa i Forveien have de nødvendige Forudsætninger til at kunne modtage en hurtig og fremskridende militær Uddannelse. Et heldigt Resultat kan derfor kun naas under den Betingelse, at de unge Mænd, som skulle uddannes til Sekondlieutenanter i den samme Tid som de Menige, der ligge længst til Tjeneste, allerede iforveien have erhvervet sig et saa stort Maal af almindelig Dannelse,